

Index

INDEX SVMMARVM,

AC CAPITVM LIBRORVM,

qui in hoc volumine
continentur.

Sūmę ac Capita Primi lib. Metaphy.

Summa Prima. De natura, et perfectione huius diuine sciētię, quę sapientia dicitur. fo. 1. C

Quę cognitionum perfectior, quę imperfectior eē dicatur: pariter et cognoscentes. Cap. 1. f. 1. C

Quę sit sapientie natura: et quę sit in hac methodo intentio. Cap. 2. 2. C

Summa Secunda. Antiquorum opiniones de rerum causis, ac principijs. 3. C

Causarum in modos diuisio: veterumq; opinionones de causa materiali. Cap. 1. 3. C

Veterū opiniones de cā efficiente. Ca. 2. 3. L

Pythagoricorū opinio d rerū principis. c. 3. 5. A

Opinioes ponētū vniuersū eē vnū: nonnullaq; d his, q̄ ante recitatę sūt, opionib. c. 4. 5. g

De Platonis Philosophia: omniumq; recitatarum opinionum epilogus. Cap. 5. 7. D

Summa Tertia. Antiquorum de rerū causis, ac principijs opiniones confutuntur. 11. A

Aduersus eos, qui principijū oīum vnū, idq; corporeū statuebāt: aduersusq; et eos, qui plura principia, et corporea ponebāt. C. 1. 11. b

Examinatio opionis Anaxagorę. C. 2. 13. K

Discutiuntur opiniones eorum, qui entia ali qua prater sensibilia ponebant: primumq; reprehenduntur Pythagorici, principijs alieniori modo, quā Naturales videntes. Caput Tertium. 15. A

Redargutiones aduersus Idearū assertores, quomodoq; cuncti naturalium causas inquirere visi sunt. Cap. 4. 17. H

Sūmę ac Capita. ij. lib. Metaphy.

Summa Vnica. De Veritatis speculatione agitur. 28. E

Veritatis speculationem tum facile, tū vero

difficilem esse. Quoq; pacto Philosophia veritatis scientia recte appellatur. C. 1. 28. E
In nullo carū genere dari pcessum ī infinitū, neq; sursum versus, neq; deorsū. C. 2. 30. E
Quales debent esse veritatis auditores, quęq; veritatis cognitionē ipedire soleāt. c. 3. 34. g

Sūmę ac Capita. iij. lib. Metaphy.

Summa Prima. Dubitationes multe proponuntur. 36. E

Dubitationis causa exponitur. Cap. 1. ibidē.

Dubitationes varię ad hanc sciām pertinentes proponuntur. Cap. 2. 37. H

Summa Secunda. Examinantur propositę difficultates. 39. F

Disputātur difficultates de causarum, principiorū, ac substantiarū cognitione. Ca. 1. ibid.

Examinātur qōnes de Generib. Ca. 2. 47. D

Quęstiones de Vniuersalibus. Cap. 3. 50. M

Vtrum principia sint eadē numero, vel specie. Et an corruptibilem et incorruptibilem eadem sint principia, vel ne. Ca. 4. 52. K

An ens et vnū sint rerū substantię. C. 5. 56. E

An numerus, et magnitudo substantię sint, vel ne. Cap. 6. 59. F

Dubitationes de Ideis. Cap. 7. 61. M

Vtrū principia potentia sint vel alio mō. Et vtrū vniuersalia, an singularia. C. 8. 62. I

Sūmę ac Capita. iiii. lib. Metaphy.

Summa Prima. Agitur de quibus habeat prima Philosophia pertractare. 63. K

Ens prout est ens, et primas causas à primo Philosopho considerari. Cap. 1. ibidem.

Quo pacto ens multipliciter dicatur. Ens et vnū idem esse. Item de ente, vt ens est, et de eius speciebus, ac consequentibus hanc considerare scientiam. Cap. 2. 64. H

Summa Secunda. De Principiorum cognitione. 72. A

Ad Philosophum cōsiderationē de principijs oībus communibus pertinere. Cap. 1. ibid.

Disputatio contra eos, qui contingere idē eē, et nō esse dicūt, et ita arbitrari. C. 2. 74. E

Index

Contra Protagorā, afferentem oē quod opinamur, et nobis apparet, verū eē. c. 3. 86. D	De Mutilo. Cap. 17.	138. B
Contra eos, qui vel contradicendi studio, vel alia quapiam de cā in dictam opinionem deueniunt. Item contraria simul eidē inesse non posse Cap. 4.	De Genere. Cap. 28.	140. B
Inter cōtradictionē nō dari mediū. c. 5. 95. b	De Falso. Cap. 29.	141. B
Contra eos, qui omnia falsa, aut qui omnia vera esse dicebant. Et contra eos etiam qui omnia quiescere aut moueri dicebant. Caput sextum.	De Accidente. Cap. 30.	142. I
Summa ac Capita. v. lib. Metaphy.	Summæ ac Capita. vj. lib. Metaphy.	
S umma vnica. Nonnullorum nominum multipliciter dictorum significationes distinguuntur.	S umma Prima. Declaratur de quo ente prima Philosophia consideret, ex distinctione considerationis, & modi definiendi aliarum scientiarum, quarum hic fit diuisio.	143. H
De Principio. Cap. 1.	Summa Secunda. Declarantur quedam entis species, q̄ ab hac sc̄ia secluduntur.	147. B
De Causa. Cap. 2.	Dari ens p̄ accidens, quidq; illud sit. ibidem.	
De Elemento. Cap. 3.	De Ente vero, & falso, omittendumq; eē ens per accidens, verumq; ac falsum, ac de ente vt ens est considerandas esse causas, ac principia. Cap. 2.	151. H
De Natura. Cap. 4.	Summæ ac Capita. vij. li. Metaphy.	
De Necessario. Cap. 5.	S umma Prima. Proponit de Substantia agendum esse, cū sit primū entiu. 152. E	
De Vno. Cap. 6.	Substantiam multis modis entium omnium primum esse.	ibidem.
De Ente. Cap. 7.	Que manifestissime videntur esse substantiæ, & an ea sola substantiæ sint, vel alia etiā, multorum opiniones. Cap. 2.	155. E
De substantia. Cap. 8.	Summa Secunda. De ipsa substantia. 157. P	
De Eodem, Diuerso, Differenti, Simili, & Dissimili. Cap. 9.	Substantia quot modis dicatur, et que proprie substantia sit. Cap. 1.	ibidem.
De Oppositis Contrarijs, Diuersis, & eisdē specie. Cap. 10.	De ipso quid est agendum esse: Et quid ipsum sit. Cap. 2.	160. D
De Priori & Posteriori. Cap. 11.	Quomodo substantiarum, accidentium, ac copulatorū sit ipsū quid eē, et desū. c. 3. 162. b	
De Potētia & Impotentia. Ca. 12.	Dubitationes quedā e reā copulatorum definitiones, & eorum, que ex additione dicuntur: substantiarumque primo & simpliciter, aliorum vero quodammodo esse definitionem. Cap. 4.	166. C
De Quanto. Cap. 13.	Quo pacto ipsum quod quid est, & vnumquodq; in primis, et ijs, que per se dicuntur, idem sit, in alijs vero que per accidens quodammodo. Sophisticarum item redargutio num solutio. Cap. 5.	168. G
De Quali. Cap. 14.		Entium
De Ad aliquid. Cap. 15.		
De Perfecto. Cap. 16.		
De Termino. Cap. 17.		
De Secundum quod. Cap. 18.		
De Dispositione. Cap. 19.		
De Habitu. Cap. 20.		
De Passione. Cap. 21.		
De Priuatione. Cap. 22.		
De Habere. Cap. 23.		
De Ex aliquo. Cap. 24.		
De Parte. Cap. 25.		
De Toto. Cap. 26.		

index

- Entium alia natura, alia arte, alia casu: omnia vero ab aliquo, ex aliquo, & aliquid fieri.** Cap. 6. 171. L
- Formam non fieri, sed compositam ex materia & forma.** Cap. 7. 175. B
- Non dari aliquam formam à singularibus separatam.** Cap. 8. 177. E
- Cur quedam ab arte, & à casu fiant, quedam vero minime.** Cap. 9. 178. I
- Omnia ex uniuoco generari.** C. 10. 179. G
- Formam non generari non tantum in substantia, sed & in ceteris predicamentis verum esse.** Cap. 11. 181. M
- Dubitationum solutio. An partium rationes in totius ratione ponantur. Et an partes toto sunt priores.** Cap. 12. 182. F
- Quæ nam formæ, quæue compositi partes sint in ipsa definitione.** Cap. 13. 188. H
- Quo pacto ex definitionis partibus vnus fiat, vbi de definitionibus secundum diuisionem multa.** Cap. 14. 193. H
- Vniuersalia substantias non esse. Ad hoc autem dubitationem sequi, nullius rei esse definitionem.** Cap. 15. 197. A
- Quæ sequuntur incommoda aduersus afferentes ideas substantias esse, & separatas, et ipsas ex genere & differentiis constare.** Cap. 16. 200. B
- Singularium non esse definitiones, & propterea nec etiam Idearum.** Cap. 17. 201. F
- Plura, quæ videntur substantia, potentias, et partes esse.** Cap. 18. 204. E
- Ens & vnionem, seu ipsum ens, & ipsum vnus non esse rerum substantias.** Ca. 19. 204. M
- Quid proprie substantiam dicere oporteat: eamque non elementum, non compositum, sed principium esse. Vbi de questione propter quid multus fit sermo.** Cap. 20. 206. D
- Summa ac Capita. viij. li. Metaphy.**
- S**umma vnica. Agitur de sensibilibus substantiarum principijs, Materia scilicet, & Forma. 209. E
- Dictorum recollectio.** Cap. 1. ibidem.
- Substantiæ diuisio, Materiamque substantiam esse.** Cap. 2. 210. E
- De substantia, quæ forma & actus est. Item definitiones formam et materiam complectentes, potiores esse, quam quæ alteram tantum.** Cap. 3. 211. H
- Dubium, vtrum nomina compositorum, formarumue signa sint. Compositum non formam generari. Antisthenicæ item dubitationis solutio, definitionem non dari astruens.** Cap. 4. 215. D
- Quo pacto substantia numeri dici possunt.** Cap. 5. 217. F
- De Materiali rerum principio, eodem ac diuerso: agenteque; etiam. & quo pacto ad quærentem causam per omnia causarum generata sit respondendum.** Cap. 6. 218. I
- Non omnia contraria vicissim fieri, nec omnino esse materiam, & quo pacto materia cuiusque; ad contraria se habeat.** Cap. 7. 221. F
- Dubitationis solutio, quæ eadem est, vt definitiones, & numeri vnus sint in rebus omnibus, & vnionis materia ac formæ.** Cap. 8. 222. L
- Summæ ac Capita. ix. li. Metaphy.**
- S**umma Prima. Agitur de Potentia. 225. H
- Dicenda proponuntur.** Cap. 1. ibidem.
- Diuiditur Potentia in sua signata.** c. 2. 226. C
- Distinguuntur potentie per earum subiecta.** Cap. 3. 227. E
- Contra negantes potentiam, nisi cum res sit in actu.** Cap. 4. 229. F
- Contra ponentes omnia possibilita.** C. 5. 231. M
- Quæ potentie præcedente opere in re significantur, quæ vero non: & quo pacto potentie ad actum deducantur.** Cap. 6. 233. K
- Summa Secunda. De Actu.** 235. E
- Quid & quale sit id, quod actu dicitur. ibidem.**
- Quando aliquid dicendum est potentia esse, & quando non.** Cap. 2. 237. E
- Actum priorem esse potentia, generatione, et tempore.** Cap. 3. 239. D
- Actu substantia prior eest potentia.** c. 4. 241. A
- Actu prior eest studiosa potentia.** C. 5. 244. K

Index

- Quo pacto designationis Geometricæ actus inveniuntur.** Cap. 6. 245. H
Quo pacto ex veritate, & falsitate, actus potentia sit præstantior. Cap. 7. 246. I
Summæ ac Capita. x. lib. Metaphy.
Summa Prima. Agitur de vno secundum se considerato. 249. E
Quot modis vnum dicatur: & aliud esse quæ- rere, quæ vnū dicuntur, & vni esse, ac eius rationem. Cap. 1. ibidem.
Vnius esse ac naturam maxime in hoc consistere, quod prima omnium mensura sit: propriissime vero ipsius quanti, & ab ipso in alijs mensuram dici. Cap. 2. 250. L
Mensuram vnā eē & indiuisibilem quo pacto sit intelligendum. Eamq; semper eiusdem generis esse. Et quo pacto scia ac tēpus mensura rerū esse dicantur. Ca. 3. 257. B
Dubitationis solutio, an vnum sit rei substantia: ipsiusq; ad ipsum ens comparatio. Caput. 4. 255. C
Summa Secunda. De vno respectu multitudinis considerato: vbi de contrarietatibus quamplura. 257. L
De Vno, & Multitudine, acijs, quæ ad ipsa consequantur. Cap. 1. ibidem.
Contrarietatem differentiā esse pfectam: & quo differant ipsa contraria. C. 2. 260. L
Primum contrariorū esse priuationē & habitum: omnemq; cōtrarietate priuationem esse, & non e contra. Cap. 3. 262. G
Quo pacto Aequale magno & paruo opponatur. Cap. 4. 264. E
Quo pacto vnum, et multa opponantur. Caput. 5. 266. L
Media contrariorum in eodem genere cum ipsis cōtrarijs eē, ac ex ipsis cōpon. c. 6. 269. g
Differentiam secundum speciem contrarietatem esse Cap. 7. 272. B
Dubitationis solutio cur quedam contrarietas diuersa specie faciat, quedam vero nō. Et an materia diuersa specie faciat, vel ne. Cap. 8. 273. K
Quæ sint contraria, quæ genericam faciunt differentiam. Cap. 9. 275. I
Summæ ac Capita. xj. lib. Metaphy.
Summa Prima. Reassumuntur dubitationes, de quibus in Tertio lib. habitus est sermo. 277. E
Mouentur dubitationes circa Sapientie considerationem. ibidem.
Proponuntur dubitationes de rebusijs, quæ ab hac scia cōsiderari dicuntur. c. 2. 278. B
Summa Secunda. Narrantur ea, quæ ad huius scie considerationem pertinent, de quibus in Quarto lib. Exijs autem nonnullarum quæstionum supradictarum solutiones eliciuntur. 278. L
Primam Philosophiam de en prout est ens, speculari: quod vt ea, quæ ab vno, vel ad vnum dicitur. Cap. 1. 279. H
Primum Philosophum versari circa communia principia in vniuersum. Ca. 2. 279. K
Quod circa primum principium non contingat falsum dicere: redarguunturq; illi, qui aliter senserint. Cap. 3. 280. E
Redarguitur Protagoræ opinio falsa, asserentis omne, quod opinamur, verū esse: assignaturq; deceptionis ipsius causa. C. 4. 281. C
Quibus supradicta opinantibus cū difficultate, facile sit occurrere. Item locutioēs oēs nec veras, nec falsas eē posse eē. c. 5. 281. G
Summa Tertia. Annotatur Primæ Philosophiæ ad alias scientias differentia. Item ens per accidens à scientiarum consideratione abijcitur: de quibus omnibus supra in Sexto. 282. C
Primā Philosophiā ab alijs differre sciētijis, quarum hic sit diuisio ex considerandi ratione, ac definiendi modo. ibidem.
Ens per accidens à nulla considerari sciētia: ipsumq; non habere causas, nec principia. Nec etiam de ente vero querenda esse principia. Item de fortuna causa per accidens existente. Cap. 2. 282. C
Summa Quarta. De Motu, de Infinito, de diuisio-

Index

nisonibus motus, & nonnullorum terminorum definitionibus: de quibus in Tertio, & Quinto Physicorum. 282. L
De Motu. Cap. 1. ibidem.
De Infinito. Cap. 2. 283. I
Distinguitur motus per se à motu per accidens, et secundum partem. Quot modis ali quid in al. ud mutari dicatur. In quot, & quibus prædicamentis sit motus. Immobile item quot dicatur modis. Cap. 3. 284. G
Nonnullorum terminorum assignantur definitiones. Cap. 4. 285. I

A Verrois Proæmium in Duodecimum Metaphysicorū Paulo Israelita, et Iacob Mantino interpretibus. 286. A

Summæ ac Capita xij. li. Metaphy.

Summa Prima. Agitur de substantia Sensibili. 290. H
De substantia speculationem esse oportere, ex Antiquorum et opinionibus. Ca. 1. ibid.
Dividitur substantia in sensibilem & immobilem, illaq; in sempiternam & corruptibilem. Item ostenditur in sensibilibus substantijs materiam necessariam esse: triaq; ipsarū esse principia. Cap. 2. 292. G
Nec materiam, nec formam generari. Item quo pacto formas dari non male dixerit Plato: & cur etiam non cogamur nos ea ponere. Cap. 3. 297. K
Quot, quibusq; modis sensibilibus rerū principia eadem dici possint, & quibus minime. Cap. 4. 305. I
Sūma Secūda. De substantia immobili. 313. A
Necessarium esse dari substantiam aliquam immobilem, perpetuam, semperq; actu existentem. Item actum potentia esse priorem. Cap. 1. ibidem.
Quo pacto dicta substantia, que primū ē principium, immobilis moveat. Ca. 2. 318. D
De Vita, essentia, perfectioneq; primi principij. & contra nonnullos dicētes in ipso nō eē

optimum ac pulcherrimū. Cap. 3. 321. H
Quot sint numero substantiæ immobiles, ac spheræ, que ab eis moventur, opinioniones sum aliorum, tum propria: ac per admodum Antiquos de ipsis loquentes confirmatio. Caput. 4. 326. A
Examinantur nonnullæ dubitationes circa primi intellectus itellectionē. C. 5. 334. E
Summa Tertia. Quo pacto univērsi natura ipsum bonum, ipsumq; optimū habeat, opinio propria, aliarūq; impugnatio. 336. D
 Sūma ac Capita. xij. lib. Metaphy.

Summa Prima. De Mathematicarum rerū essentia pertractatur. 340. H
De quibus agendum sit in subsequētibz libris. Cap. 1. ibidem.
Mathematica substantias nō esse magis, quā corpora, nec eis priora nisi ratione, nec ab eis separata esse posse. Cap. 2. 340. M
Mathematica, & entia esse, & quo pacto: et quo modo non priora, & quomodo priora. Vbi de abstractione multa. Ca. 3. 342. A
Sūma secūda. Disceptat. o cōtra Ideas. 342. K
Que mouerint Idearum assertores ad eas ponendas. Cap. 1. ibidē.
Destruuntur fundamenta eorum qui Ideas ponunt. Cap. 2. 343. B
Ideas ipsas neq; rebus, neque scientijs prodesse. Cap. 3. 343. I
Summa Tertia. Opinionum, numeros substantias separatas ponentiū, destructio. 344. A
Quot modis possibile sit dicere numeros substantias esse separatas, & qui modis illis vsi sint. Cap. 1. ibidem.
Disputatio contra ponentes Ideas numeros esse. Cap. 2. 344. K
Destruuntur opinioniones: Et ea, que numeros mathematicos rerum principia ponit: Et ea, que eundem esse numerum, & mathematicum & idealem dicit: Et ea, que Pythagoricorum est, dicentium numeros quidem separatos non esse, sed ex ipsis constare corpora. Redditurq; earum erroris causa.

Index

- sa. Cap. 3.* 346. H
Considerandum esse quid, & quomodo dicitur, *ideas*, numerosue esse rerum principia. Ostenditur autem quod *Idea* principia esse non possunt. Cap. 4. 349. D
Difficultatis determinatio, quo pacto *univerſalis* dicatur esse sc. entia, si *substantia* separatae non sunt. Cap. 5. 349. H
Sūma ac Capita. xiiij. li. *Metaphy.*
- S**ūmma libri. In hoc libro disputat contra eos, qui *mathematica*, vel *ideales* numeros entium principia ponebant. 350. C
Circa *immobiles substantias* non posse principia contraria existere. Cap. 1. *ibidem.* e
Narrantur opiniones multae *Antiquorum* de principijs. Cap. 2. 350. G
Narratae opiniones confutantur. C. 3. 350. K
Multis de causis *Antiquos* in has causas lapsos fuisse: praecipue vero ob *Parmenidē* dicentem ipsum ens unū esse: quod ab *Aristotele* redarguitur. Cap. 4. 351. K
Examinantur opiniones variae ponentium numeros rerum principia: eademq; improbantur. Cap. 5. 352. I
Dubitatio, quo pacto bonum in ipsis principijs insit: de qua re diversae *Antiquorum* redarguntur opiniones. Cap. 6. 353. K
Contra ponentes locum simul cum magnitudinibus fieri. Item contra dicentes ex numeris, ut ex elementis, entia fieri, ipsum autem aliud ex alio esse, quot modis dicatur non diuisidentibus. Cap. 7. 354. G
Numerum non esse causam aliquam ipsarū rerum. Cap. 8. 354. L
Contra ponentes bonum, quod est hic, omnia à numeris provenire. Contra etiam nonnul-
- los *Homeri* expositores, fatua quadam in numeris dicentes. Et quo pacto in numeris ponendum est ipsum bonum. C. 9. 355. B
- E**pitomes *Auerrois* dicta *Arist.* textibus *utrisq;* in margine invicē citatis, summa accommodata. 356. B
- Capita lib. *Metaphy.* *Theophrasti.*
- D**ubitationes, quo pacto se habeant intelligibilia cum naturalibus, & quae sint ipsa intelligibilia. Cap. 1. 396. K
Dubitationes de desiderio superiorum ac inferiorum rerum. & an inferiora sint caeli partes, & quo pacto. & an circularis latitudo sit de caeli substantia. Cap. 2. 397. D
Narrantur opiniones multae circa rerū principia. Cap. 3. 397. M
Dubitatio, an principia informia sint, vel formam adeptā. Cap. 4. 398. D
Dubitatio circa principiorum motum, & quietem. Cap. 5. 398. H
Dubitatio, quo pacto entium diuisio in materiam, & formam fiat. Cap. 6. 398. E
Dubitatio, quo pacto univērsi natura in contrarijs existat. Cap. 7. 398. M
De varijs sciendi modis: quibusq; unūquod quē persequi deceat. Quo item pacto circa principia speculāri debeamus. Caput Octauum, 399. B
De causa Cuius gratia in inferioribus à superioribus dependentibus: ubi & nonnullae *Antiquorum* opiniones adducuntur. Caput. 9. 400. A